

Laudacja Pani Prof. dr hab. n. med. Ewy Tuskiewicz-Misztal

Panie Prezesie, Dostojni Goście, Szanowni Państwo,

Przypadł mi w udziale zaszczytny obowiązek wygłoszenia laudacji poświęconej kolejnemu odznaczonemu, którym jest Prof. zw. dr hab. n. med. Ewa Tuskiewicz-Misztal.

Pani Profesor od 1998 roku kieruje Kliniką Pediatrii, Chorób Płuc i Tkanki Łącznej, a następnie po jej przekształceniu w 2000 roku Kliniką Chorób Płuc i Reumatologii Dziecięcej DSK AM w Lublinie.

Szczegółowe informacje, dotyczące jej dorobku naukowego znajdują Państwo w specjalnym wydaniu Medicusa. Tutaj ograniczę się do informacji podstawowych:

Pani Profesor egzamin dyplomowy uprawniający do tytułu lekarza medycyny zdała w roku 1963 w lubelskiej Akademii Medycznej.

Stopień doktora nauk medycznych uzyskała w 1973 roku. Habilitowana w roku 1990, stanowisko profesora AM w Lublinie otrzymała w 1998 roku, a w dwa lata później tytuł Profesora nadzwyczajnego. Od roku 2005 jest Profesorem zwyczajnym.

Swoją działalność naukową i umiejętności zawodowe doskonaliła w Zakładzie Alergologii i Immunologii w Pilźnie, Szpitalu All Galla w Trypolisie oraz w Zakładzie Immunologii Uniwersytetu Erasmus w Rotterdamie.

Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Pediatrycznego, Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego, Polskiego Towarzystwa Immunologicznego, Stowarzyszenia Lekarze Świata (Medecins Du Monde).

Uczestniczyła w 46 Zjazdach, w tym 15 zagranicznych.

Jest autorką 135 publikacji naukowych.

Sferą jej działalności naukowej jest pulmonologia z alergologią oraz reumatologia. We współpracy z Zakładem Immunologii Klinicznej zajmuje się aktualnie procesami zapalnymi naczyń oraz rolą komórek dendrytycznych w etiopatogenezie chorób tkanki łącznej.

Jest zamiłowanym i urodzonym dydaktykiem. Ma niezwykle dar przekazywania wiedzy i kształtowania hierarchii wartości.

Rozliczne dokonania Pani Profesor na różnych polach jej działalności nie zmieniają faktu, że zawsze była i jest lekarzem. Bez komentarza pozostawiam jej działalność podstawową w kierowanej przez Panią Profesor Klinice, bo jest ona powszechnie znana i ceniona. Przytoczę natomiast pewne, na pozór drobne, ale wiele mówiące wydarzenie.

W czasie narciarskiej eskapady w Austrii na stoku narciarskim uległ poważnemu wypadkowi młody Austriak. Ponieważ stało się to w obecności Pani Profesor, natychmiast przystąpiła do udzielania pierwszej pomocy. Dołączył do niej przypadkowo obecny drugi lekarz i oboje mieli co robić. Przejmujący poszkodowanego zespół ratowniczy nie mógł wyjść z podziwu, kiedy okazało się, że poszkodowanemu z urazem wielonarządowym tak kompetentnej i wykwalifikowanej pomocy udzielił pediatra z psychiatrą.

Przy okazji warto uzupełnić sylwetkę Pani Profesor informacją, że Pani Profesor jest zapaloną narciarką, uprawia, a na pewno uprawiała żeglarstwo i jazdę konną.

Szanowni Państwo,

Na wysoką pozycję Pani Profesor w środowisku medycznym składa się nie tylko jej dorobek zawodowy. Jest powszechnie ceniona za swoją inteligencję, niekoniunkturalność, uczciwość i kulturę osobistą. A dla mnie wciąż pozostaje wzorem w stosowaniu tych walorów swojej osobowości na gruncie zawodowym.

Choć sylwetka Pani Profesor spełnia kryteria, które stosujemy kwalifikując kandydatów do odznaczenia Medalem LIL i całkowicie uzasadnia przyznanie jej odznaczenia, to nie można w wystąpieniu laudacyjnym pominąć jej ogromnego wkładu i zaangażowania w tworzenie i funkcjonowanie Samorządu Lekarskiego. Od jego początków aż do dziś gorąco przeżywa jego radości, sukcesy i niepowodzenia, co było mi dane obserwować i podziwiać.

Pani Profesor należała do grupy inicjatywnej, stawiającej sobie za cel doprowadzenie do reaktywowania zlikwidowanego Samorządu Lekarskiego. W nocy z 12 na 13 grudnia 1981 roku wracała ze ś.p. Panią dr Ewą Kopacz z roboczego spotkania tej grupy. Podbudowane owocną naradą Pani, nieświadome wydarzeń tej nocy, po całonocnej jeździe pociągiem podzieliły się z taksówkarzem swoim optymizmem, że może coś się w Polsce zmienić na lepsze. Były zdziwione, że nie odezwał się do nich ani słowem przez całą drogę.

Ale ich optymizm okazał się uzasadniony. W roku 1989 reaktywowany Samorząd rozpoczął działalność, a Pani Profesor w I kadencji pełniła funkcję sekretarza NRL, a następnie inne, liczne i ważne funkcje. Była:

Członkiem Naczelnej i Okręgowej Rady Lekarskiej

Przewodniczącą Komisji Historycznej NRL

Wielokrotnym Delegatem na Krajowy Zjazd Lekarzy

Wielokrotnym Delegatem na Okręgowy Zjazd Lekarzy

Przewodniczącą i Członkiem Komisji Kształcenia Medycznego

Przewodniczącą Komisji Biotycznej

Jest również Laureatką tytułu i odznaczenia „Pro Gloria Medici”.

Pani Profesor, Szanowni Państwo,

Mam zaszczyt i satysfakcję oświadczyć Państwu, że Kapituła Medalu LIL przyjmuje Panią Profesor Ewę Tuskiewicz-Misztal do swego Grona.

/-/ Witold Fijałkowski